

for lige Arbejde. Jeg talte om Ingeniørerne paa Orlogsværftet. Jeg ved, at ogsaa de saakaldte Marineingeniører — det er dem, der sejler — føler sig brøstholdne. Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder derved, men jeg vil gerne forbeholde mig til en af de senere Behandlinger at stille Ændringsforslag herom.

Det ærede 6te Medlem for 5te Kreds (Ejsing) omtalte Kontorassistenterne og Budene under Krigsministeriet. Man har meddelt mig, at i de Etater, hvor der ikke er Mellemstillinger — mellem Assistenterne og Kontorcheferne er det vistnok —, har man hævet Assistenternes Løn op til 3 000 Kr. Det siges at være Tilfældet i 29 andre Etater, men i Krigsministeriet som den tredivte og saa vidt mig meddelt den eneste har man ladet Assistenterne staa paa de lave Lønninger, skønt de efter den Linie, der gaar gennem hele Lønningsarbejdet, burde være oppe paa 3 000 Kr. Det er vel rimeligt, at de kommer paa samme Løn som deres Kolleger i andre Kontorer. — Med Hensyn til Budene ved jeg ikke, om der er Forskel paa Bude og Kontorbude, men der synes at være det, thi Kontorbude lønnes med 2 370 Kr. som Slutløn, men Bude, som er Kontorbude, lønnes kun med 2 250 Kr., altsaa 120 Kr. mindre; det er jo Penge for Folk med den Lønning. Det vil vel være rettest, at Bude paa disse Steder, som ogsaa er Kontorbude, faar den samme Løn.

Der er ikke antydet Udvalg fra nogen Side, og jeg skal naturligvis under Hensyn til, hvad jeg har anført, den forholdsvis korte Tid, vi har, heller ikke foreslaa et saadant. Jeg vil kun ønske, at denne Lønningslov, der jo ikke har haft nogen tilsvarende som Forgænger, maa vise sig at være et haandterligt Instrument. Der er ligesom noget levende ved denne Lov. Det er ikke nogle stive Normer, der er fastsatte, men der er Bevægelsesmulighed. Derfor vil jeg ønske, at denne Lov maa vise sig at svare til Forudsætningerne, saaledes at den kan bruges et godt Stykke ud i Fremtiden. Saa vil der ogsaa ske det, som det ærede 6te Medlem for 5te Kreds ønskede med Hensyn til Statsfunktionærerne, at disse vil have Lyst til deres Arbejde. Hvis Lønningsloven kan give disse Folk Lyst til og Glæde ved det Arbejde, som vort lille Samfund har Brug for, tror jeg, vi kan faa megen Glæde af den.

Det er de Bemærkninger, jeg finder Anledning til at gøre ved denne Sags første Behandling, idet jeg, som jeg har antydet, forbeholder mig at fremsætte Ændringsforslag ved senere Behandling.

Vejstrup: Det ærede Medlem, som sidst talte, begyndte med at sige, at han ikke havde været Medlem af den Kommission, der har været nedsat, og som populært kaldes Lønningskommissionen. Jeg ser deri en stille Beklagelse fra det ærede Medlem af, at han derved ikke har været i Stand til at følge det Arbejde, der var foregaaet indenfor denne Kommission. Denne Beklagelse kan jeg for mit Vedkommende dele, forsaavidt som jeg heller ikke har været Medlem af Kommissionen. Det er en Selvfølge, at man saa ikke har været i Stand til paa saa nært Hold som de Mennesker, der har været Medlemmer, at følge det Arbejde, hvis praktiske Resultat i Dag foreligger for os i Form af det Lovforslag, som tidligere har været behandlet af det høje Folketing. Men det forhindrer ikke, at vi med Interesse har gennemgaaet Lovforslaget. Det er jo ikke alene indenfor Rigsdagen, men jeg tør sige, det gælder Befolkningen i al Almindelighed, at man har imødeset dette Forslag med ganske overordentlig Interesse, og jeg kan tilføje: med megen Skepsis rundt omkring. Naar jeg siger dette, er det, fordi jeg er ganske klar over, at der er en hel Del Mennesker, som i dette Øjeblik gaar rundt og er noget ængstelige for de Udgifter, de Skatter, som er en naturlig Følge af dette Forslag. Jeg tror imidlertid ikke, man skal tage dette alt for højtideligt, thi Forholdet er jo det, at den Skattepolitik, som er ført under de nuværende Forhold, er af den Beskaffenhed, at det først og fremmest er de mere velhavende Klasser, det er kommet til at gaa ud over. Men det er jo ikke alene dem, der skal betale Skatterne, som har Interesse for Forslaget. Det er Befolkningen i al Almindelighed og da ganske særlig de Mennesker, som paa en eller anden Maade er knyttede til Virksomheder under Staten eller Statens Institutioner. Det er en Selvfølge, at det er dem, hvem Forslaget berører saa direkte, der først og fremmest har Interesse for det gennem de Lønninger, der her bydes dem. Ingen kan være blind for — deri har det ærede Medlem (Ejsing), som talte for Partiet Venstre, ganske Ret —, at det er de Mennesker, som sidder med de faste Lønninger, der under disse Forhold har lidt saa forfærdelig meget og føleligst har erfaret, hvor lidt Pengene er værd. Der er ingen, der i den Grad har følt det økonomiske Tryk som netop de, der har siddet med de smaa faste Indtægter. Jeg tror at turde sige, at Forstaaelsen af hele dette Forhold i høj